Я кинув там камінь і слухав —
Прогалина тихо ковтнула —
Приповз я і глянув без руху,
Тривога слова всі забула...

Втім, скічка біжить на долину!
Хто здержить? Стрілою майнула
Упала в прогалину синю
І — мовби ніколи не була!..

Я радо б журбу свою кинув,
Що серце від неї холоне,
Хай слід би за нею загинув!
Плитка на се пропасть бездонна.

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.